

נר אהרן

מאיר לי את הנשמה!

**פרשת
שבת הגדול
ופסח**

נא לשמור על קדושת הגליון. אין לקרוא בשעת התפילה או קריאת התורה

כניסת השבת: י-ם: 18:20 מרכז: 18:41

תצא מזה ובגדול ע"י השבת הגדול - הדרך הבטוחה ליציאה לחירות

משה הלל שליט"א שנשמה יתרה עניינה לומר לך שביום הזה יש יתרון לנשמה, היעדים הרוחניים שמובילים ת'בנאדם להרגיש את הקרבה לקב"ה גוברים להם על הרצונות של הנפש הבהמית של שאר ימות השבוע! ואז - מבאר מורנו נפלא, הלב מתחמם בשבת הגדול, ועלייה של רצון עז לצאת ממצרי הטבע תופסים תאוצה אדירה. הבריחה ממצרי הפחד והדאגות שקיימות פה סביב כמה אנשים שהולכים בנינו. חבר'ה, נהיה אמיתיים, יש אנשים שבתקופה זו לא יודעים איפה לקבור את עצמם, איפה לשים ת'ראש מתחת לאיזה שולחן או מיטה. כאן בא אלוקים ושולח חבל הצלה שבת הגדול. פתאום יש רצון גדול לכוון אותנו למהפך גדול. הנה מזמנים לנו הזדמנות ענקית להפוך את אורח חיינו הארצי למושגים שמיימיים גבוהים גבוהים. חבר'ה - הולכים כעת להמריא עם הצצה קטנה לפרשת השבוע, ואפילו שנמל התעופה שובת...

אתה תניח את הכתר, ואלוקים יכניס אותך לארמון...

"וידבר ה' אל משה... צו את אהרון... פרשתנו עוסקת בעניין יסודי השייך לכולנו. מה יש? "צו את אהרון" ומבאר רש"י: אין צו אלא לשון זירוז. ומבאר הרב: אין כוונת הדברים לעשות את הדברים בצורה המהירה. אלא מה, זר - רז. תחלק את המילה לשניים - זר - רז. אתה תניח את הזר, פירוש, תקשט את העולם ע"י הסתכלות חיובית, תתבונן לפנימיות של הנעשה סביבך עד כמה שאבא עושה עשה

ויעשה רק טוב לבניו, ולבסוף תגלה את ה-רז! סודו של הרצון האלוקי להיטיב עמך. ומה בדיוק שייך הפירוש הנפלא הזה לסוגייתנו - פה מסביר הרב, בשלב שאתה ענדת את הכתר - עכשיו אתה מוכן ללילה החשוב בחיך. באים משמים לסדר לך ת'חיים "ליל הסדר". אלא מה - לפני שנמשיך, נפתח בשאלה! מדוע את ליל הסדר עושים בלילה? והרי התורה אמרה "והגדת לבנך ביום ההוא לאמור..." מדוע לא כשהשמש זורחת והציפורים מצייצות? יש יותר טיימינג פסטורלי מלהעביר את המסר שיש פה אחד שמנהל את העניינים? את התשובה נקבל

יום שלישי 11:42 "סופר האחים..." בתור לכניסת הסופר נשמע מפי הכרוז: "חברים נכבדים! אנא! יש להישמע להוראות משרד... שני מטר חברים! אני חוזר..." פשפש, מנענע אריה את ראשו מצד לצד, ובמבט של חצי יאוש המשדר לציון חובש הכיפה שכנו מן הבנין ממול "עד מתי? איך ומתי נצא מזה?" ציון: "תראה אריה שכני היקר, לא נדע עד שנדע... אך אם בכל זאת אתה מעוניין לשמוע איך יוצאים ובגדול - בוא ותשמע את דברי מורנו על מהות ה'שבת הגדול'" לאריה אין ברירה, התור זוחל לאט והפאניקה של החדשות לא תוסיף לאווירה. אם כן האוזן מוטה כלפי השכן האופטימיסט "אין לי מה להפסיד, בכבוד, מה בפיך?" ציון מבסוט מהעסק וכבר בליבו מתנגנת לה כותרת חדשה - "לא רק שלא תפסיד, אריה יקר, אתה עוד תנצח - ובגדול!" "משהו" אומר ציון לאריה, "אתה יודע למה בחרו חז"ל לקרוא לשבת שלפני פסח שבת הגדול?" תראה, זכור לי משהו על נס גדול שהתרחש שם לראשונה

במצרים ביום השבת, ועכשיו מתזכרים לנו חז"ל, מה היה שם? "10 נקודות" מאשר ציון את התשובה, "אך בוא ותשמע עוד עומק קטן", מה יש? מבאר מורנו ורבנו הרב יוסף מרקוביץ שליט"א אין עניין לחז"ל לתזכר לנו הסטוריה, והראיה - שיש שנים שהתאריך מתחלף. אלא בגנטיקה הישראלית קיים מנגנון שיודע ששבת היא מקור הברכה, וכל השבוע שלך יראה ע"פ איך שהשבת שלך נראתה. אם כן, כל שכן

השבוע החשוב של חיך, ימי היציאה לחירות תלויים ביום השבת. והעומק - בוא ונשמע. בבקשה!

בשבת מוריד ה' אמונה לעולם, השאלה מה אתה עושה עם זה...

הרצון האלוקי הוא להיטיב עם נבראיו. חבל ההצלה השנתית שבכל שנה מתחדש הוא בימים האלו. ניסן הוא מלשון התנוססות - אנחנו יודעים שבשבת הנשמה מרגישה משהו שלא היה קיים בשאר ימות השבוע. מה יש? חז"ל מגדירים זאת ע"פ סוד הנשמה היתרה, ומסביר הגאון המקובל הרב יעקב

צילום: יוסי

מיד, לא לזוז...

העומק של הלילה הוא היום הגדול ביותר...

תכלית יציאת מצרים לדורות היא ללמד ת'בנאדם - חביב'ה, אין יותר אוהב אותך מאשר אבא שבשמים! שלא יספר לך סיפורים בלב "חברך הטוב" היצר הרע. אותו עזוב כרגע בצד, תתבונן מה העמיד אותנו על רגלינו יותר מ-2,000 שנות גלות! התשובה - "והיא שעמדה לאבותינו... שבכל דור ודור" מעמיד אותנו הקב"ה על הרגלים, איך? דווקא ע"י שעומדים עלינו... הלילה הוא מציאות של גלות, אלא מה - בנק' הפנימית עיקר הגלות נועדה לעורר אצלך את הרצון לגלות יותר את אבא שבשמים! זהו ליל הסדר - לילה שכולו יום! "והגדת לבנך ביום" ואם רוצים יותר להעמיק - המתינו לביאור הבא. בהצלחה!

הפה שאסר הוא הפה שהתיר...

ירדנו למצרים על הוצאת דיבה - הפה שאסר! יציאת מצרים, מסביר האר"י הקדוש, עיקרו היא פסח! פה - סח! התיקון שלך גם היום, ולא יעזור לאף אחד, הוא איבר אחד ואולי החשוב ביותר - הפה שלך! ומסביר רבי צדיק הכהן מלובלין: בליל הסדר הפה עובד בשני מישורים - א. הגדת מצרים! אתה מהלל, מספר, מוריד ת'אמונה לתוך לבך וליבם של סובביך. ב. אכילת המצה! ומבאר מורנו נפלא: קיימים בלילה הזה שתי פעולות: א. להכניס את החיצוניות לפנימיות [אכילת המצה שהיא מחוץ אליך לתוכך...]. ב. להוציא את הפנימיות לבחוץ - זוהי אמירת ההגדה! ובעומק - מה שיביא אותך לצאת לחירות אמיתית היא עד כמה שתעבוד כל חיך בשני מישורים אלו. ביאור הדברים - תפקיד היהודי בעולם הוא לתת נק' פנימית למעשים החיצוניים שנעשים סביבנו. אתה יכול להשאר עם כיפה על הראש ואפילו להקפיד על מגין וברכת המזון, אבל בתוך תוכך אתה לא פחות חיצוני בהסתכלות מהפרשן האיטלקי על הנגיף שהעמיד את העולם במצב של "המתן". מה יש? שם באגדות האיטלקיות מספרים לך שהיו היתה סבתא סינית שבטעות הכניסה למרק המקרוני שלה רוטב עטלפים נגוע, ואז נכנסה רוח פרצים שגרמה למסכנה צינן קל ואפצ"י אחד שלה והעולם קיבל... ממש "השפן הקטן" ששכח לסגור הדלת... לה לה לה... וכי השפן שכח לסגור הדלת, או שיש משהו שגרם לו לשכוח לסגור את הדלת? חבר'ה, אנחנו לא נדע עד שנדע באמת בסוף מה קורה(נא) כאן, אבל דבר אחד צריך לדעת - יש פה מסר שמיימי. מהו, איך ומדוע - לא נהפוך כעת לנביאי השקר, ובטח שלא נראה תעודה של המשרה החדשה - סגן יושב ראש

להסברים שמיימיים... אלא מה? תפסיק לשרר חיצוניות, תראה את העולם בצורה קצת יותר פנימית. אתה כעת מחוץ לשגרה? אל תתמרמר! הפוך - יש לך זמן לתת מצב 'המתן! אני בהתבוננות! תתעלה ברגעים האלו!! ומוסיף לבאר הרב: בפרשתנו יש המשך לזירוז של אהרן "זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה... ואש המזבח תוקד בו!" ומה העומק שבדברים? ניתן כעת הסבר של מורנו על אחד מהפסוקים המפורסמים ביותר בעולם היהדות. בבקשה!

הלב שלך לא נופל מהלב של בית המקדש...

מטרת עשיית המקדש היא "ושכנתי בתוכם" - בתוך כל לב ולב של עם הנצח! היום בעוונותינו אין בית מקדש, אך יש המשך לקרבנות: איך אנחנו משלמים אותם? ע"י הפה והלב! זאת תורת העולה! מעוניין להתעלות, להרגיש קצת יותר משוחרר בימים אלו? התשובה - אש תמיד תוקד על המזבח - תדע לך, אומר ה', הלב שלך הוא מזבח! כשאתה מקריב לי את החיצוניות שלך - מבחינתי זה לא פחות מכהן בבית המקדש! ואם תשאל: אבל איפה אני ואיפה הוא? פה אומר לך ה' בספר התורה שלו - אש תמיד תוקד! באופן תמידי אני שומר עליך שלא תכבה האש מתוך ליבך, אלא מה, אתה ע"י ניצוץ קטן של רצון להתעלות בטה"כ תעשה עצמך עולה! ואז הרצון הרוחני שלך יפיח את הרוח באש הקיימת, והתוצאה - "זאת תורת העולה!" כך תרגיש כבן עליה...

זהו סודם של הדברים! השבת הגדול מעניקה לך חימום קל ללב! אתה מקבל מהבורא לב גדול להבין שהכל פה זה האין עוד מלבדו! שלב ב' - אתה מקשט את הבריאה, מזרז עצמך לענווד את הזר למי שאמר והיה העולם! תוך כדי שאתה עונד את הזר אתה דואג בלילה אחד לשתי הפעולות: אמירה ואכילה. הפעולה החיצונית שנכנסת ללב שרוצה לומר משהו לבריאה, התוצאה - הו הו, אתה פולט לבחוץ עוצמה פנימית! את כל החיצוניות הפכת לפנימיות, הפנמת וגילית לעולם שמסתתר פה משהו אמיתי. הרצון האלוקי להוציא אותך ואת כל עם הנצח למקומות גבוהים יותר ממה שהורגלת עד כה. אשרינו אשרינו עם גדול, עם לב גדול שהולך לשבת הגדול ולצאת מהכל בע"ה בגדול. שנזכה!

שבת שלום
רן אהרן בן ישעיה

סכרת - לא מסוכר

ושוב אין שום דבר. הבבא סאלי מנגד משיב: 'כדאי שהד"ר הנכבד יעשה לעצמו בדיקת סוכר...' - אני! מתפלא הד"ר, - כן, אתה! עוזרי הרב אמרו לד"ר שכדאי לשמוע בקול פי הצדיק. התוצאה: רמת סוכר גבוהה... 'מה קורה פה?! יש לך הסבר כבוד הרב?', עונה לו הרב: 'א' איבני, להשתדל לשמור על בריאות, ודאי שצריך, וזה מחובתינו, אך סוף סוף התחתונה, החותמת בידי בעל החותמת. מה יהיה ומה לא יהיה, הכל תלוי ברצונו... אמונה פשוטה של איש גדול הוכיחה לד"ר מי הוא בעל הבית...

הסיפור המרכזי

הבבא סאלי - דמות של מלאך - מה הביא אותו לכך? - הפשטות! ביום מן הימים הגיע הבבא סאלי לבדיקות בבית החולים, מה קרה? פה ושם הראש קצת מרגיש כובד... נו, כבוד הרב! שואל הד"ר, תאמר לי את המתכונת היומית שלך - סוכר, כמה אתה שם בקפה? - הבבא סאלי לא מבין את השאלה: 'פעם שתיים, פעם שלוש, פעם...' הד"ר נבהל: מה! בדיקת סוכר. הבבא סאלי עובר ת'בדיקה, והתוצאה - אין שום דבר... קורא הבבא סאלי לעוזרו: 'תן לי כוס מים חמים עם שש כפיות סוכר'. שש? שואל הד"ר, עכשיו הכל ברור! עוד פעם בדיקה,

לתרומות, הקדשות, לקבלת העלון במייל וכן לחלוקה באזור המגורים: 052-7680962 neraharon1@gmail.com

לשמיעת שיעורי מורנו הרב מרקוביץ חייגו לקול הלשון - 03-6171111 ובזיהוי קולי לומר את שם הרב

וכן לשמיעת שיעורי הרב רן אהרן בן ישעיה (קול הלשון) חייגו 073-3211786 שלוחה 10